

Roelof Bouwman: Zelden iets presteren, maar al bijna 30 jaar worden bewonderd - dat kan alleen Femke Halsema

Posted on 12 november 2024 by Roelof Bouwman

Dankzij de theaterwereld zijn we bekend met humoristen die, zoals dat heet, 'de lach aan hun kont hebben hangen'. Het is een wat mysterieuze eigenschap, maar komieken die erover beschikken – André van Duin is waarschijnlijk het bekendste voorbeeld – hebben er hun hele loopbaan profijt van. Ze hoeven maar het podium op te lopen, of het publiek ligt schaterlachend aan hun voeten.

Politici met de lach aan hun kont zijn in Nederland schaars, maar soms hebben ze wel een andere mysterieuze eigenschap aan hun achterste hangen: ze worden voortdurend bewonderd en geknuffeld, zonder dat ze er iets voor hoeven te doen.

Neem Femke Halsema, burgemeester van Amsterdam.

Geen zelfreflectie

‘Er gaan,’ constateerde weblog GeenStijl afgelopen weekend, ‘veel dingen mis als je de opening van het Holocaustmuseum helemaal uit de hand laat lopen, als je een explosieve situatie op de UvA (met antisemitische leuzen, jodenhaat, slooppartijen, barricades en allerlei ongein met de politie) dagenlang laat sudderen, als je het presteert een herdenking van een massale moordpartij in Israël te vergallen door een tegendemonstratie van pro-Hamas-tuig toe te staan op de belangrijkste instroomroute van vreedzame Israëlische/Joodse herdenkers (terwijl er genoeg signalen waren dat het mis zou gaan), en nu weer: als Marokkaanse knokploegen uit Amsterdam-West met voorbedachte rade Joden in elkaar timmeren.’

Hoe kan dat allemaal? ‘Dan heb je het de eerste keer over inschattingfouten, een tekort aan paraatheid en een gebrek aan anticiperend vermogen’, analyseerde GeenStijl. ‘Maar de keren daarna ook over een gebrek aan analytisch vermogen, lerend vermogen, probleemoplossend vermogen, flexibiliteit en aanpassingsvermogen, en – als het na meerdere incidenten nog steeds in de antisemitische soep loopt en je dan wéér hetzelfde verhaal afsteekt – over de afwezigheid van zelfreflectie.’

Op veel van die punten ging het met Halsema ook reeds mis in de coronajaren 2020-2021. Een grote *Black Lives Matter*-demonstratie op de Dam liet ze gewoon doorgaan, hoewel er geen anderhalve meter afstand werd gehouden. Gekker nog: Halsema was zelf aanwezig bij het protest en droeg een button waarop ‘1873’ stond, een verwijzing naar de afschaffing van de slavernij. De demonstratie was ‘te belangrijk’ om te worden ontbonden, zei de burgemeester na afloop op de stadszender AT5.

Veel minder belangrijk vond Halsema hoofdstedelijke protesten tegen de *lock down*-maatregelen, want die werden niet veel later met verbijsterend geweld door politie en mobiele eenheid uit elkaar geslagen. Of demonstraties wel of niet aansluiten bij de politieke opvattingen van de burgemeester lijkt in het Amsterdam van Halsema niet zonder betekenis.

Exhibitionistische energie

In 2019 werd een 15-jarige zoon van Halsema aangehouden met een verboden

vuurwapen, naar later bleek een onklaar gemaakte revolver van zijn vader Robert Oey. 'Een privézaak,' vond de burgemeester, maar dat was in haar geval niet echt een consequent verweer.

Want het met veel exhibitionistische energie uitventen van het intieme en het persoonlijke was juist altijd een van Halsema's specialiteiten – zo lang het de eigen beeldvorming maar ten goede kwam.

Zo vertelde Halsema in 2014 in *Seks en de zonde*, een documentaireserie die ze maakte samen met Hassnae Bouazza, uitvoerig over haar bezoeken – als pubermeisje – aan naaktstranden, haar eerste pilgebruik en haar ontmaagding.

Maar weinig details werden de televisiekijker bespaard. Zelfs Halsema's moeder kwam aan het woord. Ze was na de eerste liefdesnacht van haar Femke direct een kijkje gaan nemen in haar slaapkamer en wist nog precies hoe ze dochterlief toen had aangetroffen, met haar lange donkere haar als een waaier over het hoofdkussen.

Dat was dus allemaal géén 'privézaak', maar over minder heugelijk familienieuws – lees: een arrestatie wegens verboden wapenbezit – dienden we met z'n allen eerbiedig te zwijgen.

'Groeï mee'

Gaan we nog even wat verder terug in de tijd.

Bij de vervroegde Tweede Kamerverkiezingen van 2003 trad Halsema – parlementariër sinds 1998 – voor het eerst op de voorgrond, als lijsttrekker van GroenLinks. Met de slogan 'Protest en perspectief' verloor ze twee zetels.

Bij de Tweede Kamerverkiezingen van 2006 ('Groeï mee') was Halsema opnieuw lijsttrekker en ging er nog een zetel af.

Bij de Tweede Kamerverkiezingen van 2010 ('Klaar voor de toekomst') mocht Halsema het voor de derde keer proberen. Toen pas evenaarde ze voor het eerst de score van haar voorganger Paul Rosenmöller uit 2002: tien zetels.

Nul zetels winst

‘Acht jaar Halsema heeft GroenLinks dus precies nul zetels winst opgeleverd,’ concludeerde *Elsevier* toen ze in januari 2011 het Binnenhof verliet. ‘In het bedrijfsleven houd je het met zulke groeicijfers geen acht jaar vol.’

Dat ze al sinds de late jaren negentig verkeert in een progressieve bubbel waar haar prestaties er nauwelijks toe doen, laat Femke Halsema daar maar heel erg blij mee zijn.

Roelof Bouwman is columnist en adjunct-hoofdredacteur van *Wynia's Week*. Hij schrijft over politiek, geschiedenis en media.

Wynia's Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van *Wynia's Week* is te danken aan de donateurs. **Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!**